

Magyar trojka

2013 január 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Harmincmillió munkanélküli, 30 millió idénymunkás és legalább 127 millió ember, aki a szegénységi küszöb környékén él túl. Ez ma a nagyszer? Európai Unió.

Hétszázötvennégy képvisel?, majd százszor ennyi funkcionárius és tanácsnok, rezsizszeret?t?l a tyúkperekig dönt?

bírón át a belorusz demokráciamegfigyelőig. Mindez összesen évi 18,4 milliárd euróért, azaz 5535 milliárd forintért.

Ez ma az Európai Unió adminisztrációjának költsége. Magyarországon az idén dupla nyugdíjat kaphatna mindenki ennyiből. De járunk az uniós statiszták kedvében, nézzünk EU-viszonylatban: a vízfejvel kapcsolatos projektek az összes pénz több mint 13 százalékát viszik el, miközben 45 százalék jut például kohézióra, a szerencsétlenebb történelmi sorsú tagok felzárkóztatására, munkahelyteremtésre. S ez az a 45 százalék, amelyet az Európai Unió vezetése most meg akar nyírni, amelyből mi, a jelenlegi tervek szerint, jó, ha az eddigi kétharmadát kapjuk.

Ezzel a vízfejvel és jeleivel, José Manuel Barrosoval, az Európa Bizottság elnökével, Herman Van Rompuyjel, az Európai Tanács vezetőjével tárgyaljék jövő szerdán Orbán Viktor Brüsszelben.

Szóclib közhely: ott minket nem szeretnek. Bírálják demokráciafelfogástól a megperzselt disznófülig mindenért, s ha kiderülne a szatmárvidéki kisüsti receptje, uniós funkcionáriusok dobnák a Bayer-aktát, s Bamako helyett Mátészalkára vezényelnék a francia felszabadítókat.

A valóság: a szóclibek, legyenek azok osztrákok vagy kósza belgák, tényleg nem szeretnek bennünket. Mert felrúgtuk a szabályokat, amelyek jegyében ez a vízfej működik. Schöpflin György professzor a minap ezt találóan definiálta: „Magyarország kilépett abból a nyugat-európai politikai-szellemi közösségből, amelyet a liberális alapon történő konszenzus, az ilyesfajta kölcsönös egyezkedés jellemez.” Ennyi, plusz az, hogy a nyugati szociáldemokrácia az új tagállamokban keresi a börtönt, mert ezzel exportálja saját börtönét – fakadjon az akár a multinacionális nagytőkével szembeni megalkuvásból, akár a valaha volt magasztos elvek el- és feladásából. Van konzervatív politikus is, aki ezt beveszi, mert nem akar saját maga célponttá válni. Legyenek azok inkább a kurucoskodó magyarok – korábban lengyelek, várólistán a szlovákok és bolgárok. Ennyi.

Ok ez arra, hogy engedjünk? Aligha. Magyarország nem szegény rokon, büntetendő padra vezényelt rossz tanuló. Az uniós támogatás nem kegy, hanem az egyik feltétel, amiért beléptünk ebbe a szövetségbe. Ebből nincs mit engedni.

Brüsszelben nem szeretnek minket még egy dologért: nyitottunk Keletre. Félre ne értsék: az unió központjaiban –

mellesleg miért is kell két központot, Brüsszelt és Strasbourgot pénzelnünk, kedves uniós honfitársaim? – nem azért nézik rossz szemmel az orosz-, kínai- vagy arabbarátságot, mert arra a gonosz uralkodna. Egy frászt! Egyszer?en nekik kell a buli! Nehogy má' valami kelet-európai is részt kérjen a nagy üzletb?l...

Egy hét múlva ilyenkor Orbán Viktor a Kremlben tárgyal. Nem lesz könny?, nincs is mit?l könny?nek lennie. Amikor legutóbb két éve találkoztak Vlagyimir Putyinnal Moszkvában, úgy t?nhetett föl, a múlt egy tollvonással, koccintással lezárható, innent?l mindenben az egymást tiszteletben tartó közös érdek diktál. Nem így történt. Egyszer?en nem létezhetett tiszta lap, mert ott voltak a szocialisták által ott hagyott pacák – az enyhe képzavart talán tisztázzák a Mol-pakett, a korábban leprivatizált államközi üzletek körüli problémák, az ?s-emeszpés „dögöljön meg a te tehened is” aknát hagyó hozzáállás. S ha valami nehezen m?ködik, az amúgy jelentéktelen ügyek is jobban el?jönnek: a Moszkva tér sürg?sségi átnevezése, az emlékm?vek ide-oda tologatása. Persze volt üzlet, volt barátság, tárgyalgattunk, de jó ideig talán nálunk sem a megfelel? ember állt a megfelel? helyen.

A jövő? csütörtöki Putyin–Orbán csúcs rendbe tehet mindent, az elmúlt két év tapasztalatával adhat újabb politikai „fedést” az üzlethez. A Déli Áramlat új és konkrét, mindenkinek hasznot hozó vállalkozás, a siker pedig bizalmat épít.

Brüsszel, Moszkva, majd ?sz felé Peking.

Sokan szeretnék, ha egymást golyózná ki a három út, a három viszony. Pedig létezhet magyar trojka is.

Máté T. Gyula - magyarhirlap.hu

Ajánló